

fneg greje, zhe ga s njim odeneš. Torej le pozhaſi na toplo! Kakor fe tlezh otrink na fvezhi ſhe vshgè, zhe fe polagama podpihava; zhe fe pa filno va-nj piha, pa vgasne. Smersnjenez fe torej ne fmé nikoli prez v toplo hiſho prinesti.

V fnegu mora leſhati, dokler fe mu udje ne omajejo, in fe shivot ne otaja. Nameſt rastajaniga fnega fe mu mora drugi perklađati.

Glava in vrat fe mu morata med tem neprenehamo s fnegam dergniti.

Zhe fnega ni, fe morajo rjuhe ali kozi v nar merslejſhi vodi namozhiti, in shivot va-nje saviti, in pa perlivaje mersle vode fe mora smiram hladiti, dokler fe shivot sam ne ogreje in ne oshivi.

Potlej fe mora v fuhe rjuhe saviti, v pogréto pofteljo poloshiti, in pa s vinam ali s shganjem fmukati in dergniti; hiſha pa ne sme sakurjena biti.

Kadar ni ne koza ne rjuhe, fe mora v korito djati in mersle vode na-nj vlivati. Med tem fe mu mora po shivotu fmukati, dokler fe v vodi ne otaja. Potlej fe mu ſhe le fmé fzhasama mlazhne vode perlivati; tote obras mu je ſhe smiram tréba omivati s merslo vodo.

Zhe le ſhe ne sazhne dihati, in fe ne oshivi, shivot pa vender ſhe volnejſhi prihaja, takrat je tréba va-nj pihati, ga drashiti po goltu, s peréſam v olje pomozhenim ga shgetati, jesik mu s foljo dergniti, ali mu pa salmjaka kake kaplize na jesik kaniti.

Na ſhlizhizo fe mu morajo rutize s jefiham ali kafrovzam pomozhene pokladati; zhe ima zheljusti terdo saperte, jih je tréba s kafrovzam ali shganjem méti in masati.

Kadar fe pa sazhenja oshivljati, mu je tréba dati piti zhaja (Thee) difhezih sélſh, in majzhizno jefiha. Vina ali druge mozhne pijazhe fe mu pa ne sme dajati. Sdaj je tréba shivot v gorke rjuhe saviti, v pofteljo poloshiti, in pa ogrétih kamnov okoli nje- ga djati.

Zhe je ſhe smiram omamljen, mu je tréba s jefiham sméſhane vode piti dajati in mozhnih derſkel v zheva odsad. Oshivljenza rada huda mersliza tréfe, takimu je tréba puſhati na nogi ali pa na roki. Potlej pa mora per pokoju biti, in pa topliga zhaja fe mu mora piti dajati.

Vſaki smersnjen dél shivota fe mora s fnegam dergniti, dokler fneg smerslote na-fe ne potégne.

Kteri fo fizer hudo omersnili, pa de vender ſhe shivé, je tréba ravno tako s njimi ravnati, de fe namrežh le pozhaſi ogrévajo.

Ker smersnjenez vezhdel savoljo tega umerje, ker ga mertvud (boshji ſhlak) sadéne, fe mora, kadar nefrehni ſopet oshivi in toshi, de je slo omotzen in de ga glava bolí, po sdravnika poſlati, de mu puſha.

Kar pa oſebljino poſamesnih udov shivota tizhe, je bilo ſhé vezh pripomozhkov naſvetovanih; tote malo dobroih. Vſaka baba kaj drusiga ve. Prav korifno je vſe, kar goſpod tehant v gori imenovanih bukvih ſvetovajo. Med vſimi pomozhki, — pa ne samirite mi neſnashniga sdravila — fe mi je smiraj ſvoja voda (Urin) ſkasala, ſlaſti, ktero smo ſjutraj puſtili, ker ima vezh salmjaka v ſebi. Pogréti fe mora toliko, de jo zhlovek lahko fterpi in smersnjen ud fe mora v nji kake pol ure dershati, in to fe tolkokrat ponovi, de oſebljina preide. Pri vězhih fe mi je ta

pomožek dober iſkasal, kadar ſhe vſe druge sdravila is apoték nifo nizh pomagale. Dr. Bleiweif.

Shaloſtna povéſt.

(Gofpod Dr. Šimen Klanžnik umerl.) Šhaloſtjo damo vediti, de je v boshji previdnoſti ſklenjeno bilo, tega měſza ſopet veliko obetniga rojaka is poſvětoſti v vezhnoſt vséti. Gofpod Šimen Klanžnik, dohtar ſ. pisma, uženik defete ſhole, je namrežh v 34. letu ſhivljenja po dolgi bolesni na pluzhīh, umerl. Duhovne ſhole ſo uženiga moshá, zerkev je brumniga ſluſhabnika, ſlovenšina ſvetiga prijatla, njegova rodovina pa dobrotniga podpornika ſgubila. V ſlovenškim jesiku je rajnki vezh ſpifal, kakor v letu 1840: „Petere Mojsesove bukve“ — „Bilje in zherna maſha“ — „Napeljevanje k poboshnimu ſhivljenju in lepimu ſadershanju“, — v létu 1841: „Premiſhljevanja in molitve ſa bołnike.“ — „Napeljevanje k poboshnimu ſhivljenju“ je rajnki po modrim povelju miloſtjiviga Firſta goſpoda Antonia Alojsa, naſhiga prehaftitljiviga Šhkofa is nemških bukev Briksenškoga Firſta in Šhkofa Bernarda Galura v krajnški jesik preſtavil in Šlovenzam v teh bukvizah poduzhenje po-délil, ki takiga v svojim jesiku poprej ſhe nifo imeli. Imenovane bukvize ſo v fedmre poglavja rasdeljene: I. Od ljubésni in zhafci, ki smo jih Bogú dolſni. II. Od zhloveka in zhloveskiga rodu. III. Per-pravljanje k ſadershanju do ljudi. IV. Od ſadershanja ljudi, ki morajo ſkupaj ſhiveti. V. Od ſadershanja ſunej hiſhe. VI. Od ſadershanja v mnogotérih okoljšinah in do mnogotérih ljudi. VII. Od ſadershanja do neúmne ſhivine. — Voſhil bi, de bi te bukvize vſak hiſni goſpodar ſlovenškoga naroda per ſvoji hiſhi imel ter otrozi in druhina is njih poboshniga ſhivljenja, pa tudi lepiga ſadershanja med ſeboj in proti drugim ljudem ſe vadili!

Dr. Bleiweif.

Urno, kaj je noviga?

(Nek vreménski prerok) je prerokoval, de bo ſedmiga Profénza, to je, preteženo nedeljo, nar vezhji mras letaſnje ſime in drusiga velikiga Šerpana nar vezhji vrozhina letaſnjiga polétja. — Kdo mu je to rasodel? — Ena je ſhe boſa!

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	5. Profénza.	2. Profénza.	fl.	kr.
1 mernik Pſhenize domazhe banafhke	1	24	1	28
1 „ Turfhize . . .	1	27	1	27
1 „ Šorfhize . . .	—	3	1	6
1 „ Erſhi . . .	1	3	1	5
1 „ Jezhmena . . .	—	—	1	—
1 „ Profa . . .	1	4	1	3
1 „ Ajde . . .	1	7	1	11
1 „ Ovfa . . .	—	58	—	57

Zena preſhizhev v Krajnju 2. Profénza: Preſhizhi téſhejſhi forte po $5 \frac{1}{2}$ do 6 krajzarjev funt. „ loshejſhi forte po $4 \frac{1}{2}$ do 5 krajzarjev funt. Šhpéh po 13 goldinarjev zent.

Danafhnu liſtu je zheterti ſpifek imén deléšnikov téh noviz perdján.